

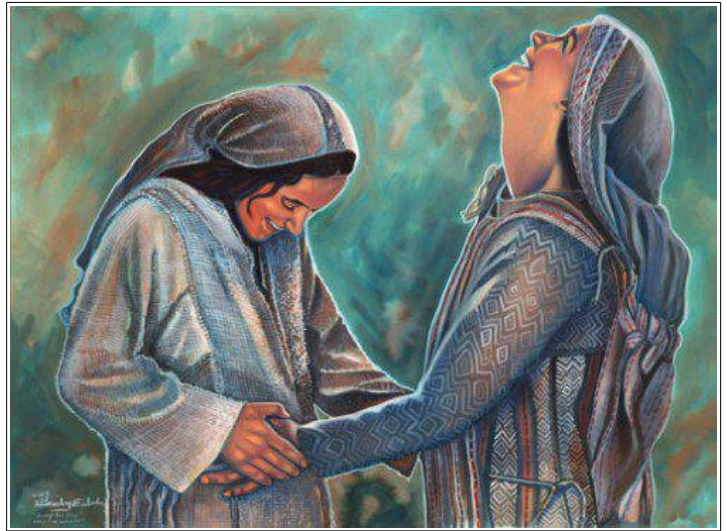
Feest van het Bezoek van Maria aan Elisabeth, 31 mei 2019

EEN BRIEF VAN DE ALGEMENE VERANTWOORDELIJKE AAN DE BROEDERS OVER DE WERELD

“De Voorspreker (Advocaat), de heilige Geest, die de Vader in mijn naam zal zenden, Hij zal u alles leren en u alles in herinnering brengen, wat Ik u gezegd beh. (Joh. 14, 26)

Warme, vredevolle groeten tot jullie allen, dierbare broeders.

In alle nederigheid maak ik een persoonlijke bekentenis waarom het zo lang duurde om deze brief te schrijven. Vaak zat ik achter mijn computer, niet wetend wat en hoe te schrijven. Het voelde als een zwangere vrouw op het punt om te bevallen, maar haar bekken is te smal voor de nieuwgeborene. Ik worstelde met woorden, maar mijn grootste worsteling was deze met het hart, om de juiste geest en instelling van een broeder te vinden. Velen van jullie zijn alleen maar namen voor mij zonder gezichten en verhalen die we delen om ons tot broeders te kunnen kwalificeren. Ik had de tijd nodig om mij te verankeren in de Vader die me heeft uitgenodigd om het comfort van mijn vaderland te verlaten en die mij als een missionaire broeder stuurt..



Ik had momenten nodig om naakt voor Jezus te staan in gebed, wiens Geest in Nazareth jou en mij uitnodigt tot dit grote avontuur van neerwaartse beweging: eenvoudig leven maar met vreugde in alledaagsheid en duisternis, de laatste plaats vindend, verteerd door het evangelie van de grootste die de minste is, Jezus ziend in de armen, apostolaat van de goedheid, niet verheerlijkend maar dienend, arm van geest omwille van het koninkrijk. Ik had de ruimte nodig om opnieuw te worden aangestoken door de spiritualiteit, het leven en de intuïties van broeder Charles doorheen de getuigenissen van broeders en zusters die diep geworteld zijn in het leven en de traditie van de fraterniteit. De ontmoeting met de spirituele familie in Haïti in april vorig jaar, mijn bezoeken aan de broeders in Haïti, de Dominicaanse Republiek en de Verenigde Staten en mijn retraite in een trappistenklooster in Georgië zijn een enorme hulp geweest. (Deze zullen het onderwerp zijn van mijn volgende brief).



Jezus had die ruimte ook nodig in mijn hart voor mijn bekering. Ook al ben ik dan wel 30 jaar in de fraterniteit en nam ik 3 maal deel aan een Nazarethmaand, ik heb nog steeds ongezonde en onvolwassen wegen die mijn nieuw ministerie in de weg kunnen staan.

Omdat ik zelf een onafgewerkt project ben, heb ik jullie eerlijke feedback en broederlijk advies nodig. Zeg het me alsjeblieft, ik zal het graag ontvangen als een geschenk voor mijn doorlopende vorming.

Zoals u weet, draaide mijn wereld - voordat ik tot hoofdverantwoordelijke werd gekozen - om mijn eigen kleine fraterniteit in een dorpje zonder televisie en internet, als kapelaan van een klein Karmelietenklooster van nonnen en als studiebegeleider in een klein universiteitseminarie (college seminary), afkomstig als ik ben van een klein bisdom in de Filippijnen. Mijn wereld was toen heel klein, mijn manier van leven erg landelijk en de gedachte aan het schrijven aan de broeders over de hele wereld is op zijn minst overweldigend.

Ik dank de 'Helper', de 'Pleitbezorger' dat Hij mij in staat stelt te schrijven. Ik bid dat deze luttele woorden Hem niet in de weg zullen staan om ons alles te leren wat Jezus wil dat wij weten. Ik dank je voor je genereus geduld. Het spijt me voor degenen die zich verweesd voelen door mijn lange stilte. In mijn stilte fluisterde ik jouw namen in mijn gebed (dank zij de adressenlijst), één keer per dag.

Nog een blik op de Cebu Wereldbijeenkomst en op wat volgt

Onze bijeenkomst in Cebu afgelopen januari was inderdaad 'een kostbare manifestatie van de Geest van Pinksteren'. Mijn broederlijke vreugde en oprechte dankbaarheid aan jullie allemaal die voor ons hebben gebeden terwijl we in de Assemblee waren. Heel veel dank aan onze continentale- en landelijke verantwoordelijken die met onze voormalige algemene verantwoordelijken, Mariano en Abraham naar de andere kant van de wereld zijn afgereisd om op de bijeenkomst aanwezig te zijn. Hartelijk dank aan het vorige team - Aurelio, Jean-François, Emmanuel, Mark en Mauricio - voor jullie geweldige planning en hard werk voor en tijdens de vergadering. We kunnen alleen voortbouwen op wat jullie genereus hebben gedaan.



Heel bijzonder dank ik Aurelio voor het legacy-project van de website iesuscaritas.org en Jose Alberto Hernandis die heel bereidwillig onze website verder wil beheren. Mijn vreugde en dankbaarheid gaan naar de leden van mijn team met Tony Llanes als mijn co-algemene verantwoordelijke. Zij willen jullie heel graag ten dienste staan. Omdat het een dienst is aan de internationale fraterniteit, mag ik je verzoeken je zorgen, nieuws, uitnodigingen, feedbacks en verhalen naar ons te schrijven. Ik heb (de leden van het internationaal team) persoonlijk gekozen om de vier continenten te vertegenwoordigen,

zodat er een gemakkelijke toegang is tot nieuws en informatie. Hier zijn onze contactgegevens:

Eric Lozada, ericlozada@yahoo.com – 639167939585;

Tony Llanes, stonyllanes@yahoo.com - 63 9183908488; (Azië)

Fernando Tapia, ftapia@iglesia.cl - 56 988880397 (Amerika, Noord en Zuid)

Honore Savadogo, sawono2002@yahoo.com – 22670717642
(Afrika)

Matthias Keil, Matthias.keil@graz-seckau.at – 4367687426115 (Europa).

Net zoals jullie ons vertrouwen, mogen ook wij erop vertrouwen dat jullie ons hierbij

helpen? Meer dan een top-down dynamiek, verlangen wij naar meer dialoog, transparantie, wederkerigheid en feedback op onze verschillende communicatieniveaus. Om te starten zullen we (dus Eric en de vier continentale vertegenwoordigers) elkaar ontmoeten van 11 tot 18 oktober in Zuid-Korea. We zouden het op prijs stellen van jullie - op persoonlijk-, lokaal-, nationaal-, regionaal niveau - te vernemen datgene waarvan jullie misschien willen dat wij erover zouden nadenken en op reageren. Je kunt alles naar mij of naar je continentale vertegenwoordiger sturen wat we in het team best zouden bespreken.

Broeders, de brief uit Cebu is geen voltooid document. Het is een werk-in-uitvoering. Mag ik je uitnodigen (en laat ons dat echt samen doen) om er een onderwerp van te maken om hem persoonlijk of in fraterniteit te her-lezen en te bediscussiëren. In Cebu hebben we ons geïdentificeerd met en hebben we ons verbonden als missionaire diocesane priesters, geïnspireerd door het getuigenis van Broeder Charles. Wij hebben nagedacht over het reële reilen en zeilen van onze samenleving, van de kerk en van onze fraterniteiten uit de verschillende continenten en landen. We hebben geluisterd naar de oproep van de Geest om kerk te zijn in de periferies (dankzij het profetische leiderschap van paus Franciscus). En uit de oproepen die we hebben beluisterd, zijn we vast besloten tot concrete en strategische acties over te gaan voor de ontwikkeling van onze samenleving, kerk en fraterniteiten.

In jullie her-lezing en discussie, mag ik je uitnodigen om het document te behandelen als een vriend wiens woorden Geest-ervullend, transformerend en profetisch zijn. De realiteit van geweld, terrorisme, onrecht, mensenhandel, ernstige ecologische crisis, migratie, globalisering van de onverschilligheid, fundamentalisme, secularisatie (de lijst is te lang) is zeer complex. Maar bijna onmiddellijk neigen we ernaar deze realiteiten buiten onszelf te projecteren. Deze houding helpt ons niet echt. We moeten er onszelf meer bij betrokken weten. Als we de Geest vragen om de gave van moed en nederigheid, kijken we met een lang volgehouden liefdevolle blik naar onze innerlijke structuren / subculturen, waarden, mentaliteit, levensstijl, vooroordelen, houdingen, voorkeuren, wensen en dit als diocesane priesters. We noemen de vele



subtiele manieren waarop we deel hebben uitgemaakt van het probleem. We delen onze realisaties met de broeders van onze fraterniteit die ons kunnen helpen bij onze groei. Misschien is het mooiste geschenk dat we onze wereld vandaag kunnen aanbieden, te erkennen dat we een deel van het probleem zijn geweest. Hopelijk, met berouwvolle en getransformeerde harten, worden we dan ook een deel van de oplossing.



De Geest roept ons op om een kerk in de periferie te zijn. Als we de Geest vragen om de

gave van moed en vertrouwen, verkennen we samen de periferieën van onze ziel - de verworpen, lelijke, verachte, diepgewortelde, verborgen, ontkende delen van onszelf die we moeten claimen, bezitten, accepteren, omhelzen en helen. Hier hebben we de

intimiteit van onze fraterniteit nodig om onze diepste wonden te kunnen delen zonder te worden beoordeeld. Indien nodig, kunnen we een professional raadplegen voor onze voortdurende groei en herstel. Als we daarna, een volgende keer, naar de periferie gaan, zullen we anders zijn. We zijn meer innerlijk vrije en gelukkige missionarissen. Het is triest wanneer we gaan met onze niet-genezen wonden en vanuit ons onwerkelijk zelf. We worden blind, behoeftig, vol van onszelf en dat weten we niet eens. We vergeten de agenda van Jezus en het Koninkrijk. Hoe kan een blinde een andere blind leiden? Ik ben ervan overtuigd dat de beste gave van een missie die we kunnen geven aan het volk van God, in het bijzonder aan de armen, onze aandacht is voor onze voortdurende transformatie als missionaire leerlingen van Jezus.

Broeders, in Cebu zagen we hoe we allemaal worstelden met de woestijndag en de levensherziening. We moeten dit feit niet als een conclusie maar als een beginpunt behandelen. De conclusie is overduidelijk en we moeten er eerlijk over zijn. Het betekent slechte kwaliteit van onze vergaderingen, onze relaties, ons ministerie en zelfs ons gebed. Dit is onze armoede en ons gebrek aan aandacht voor de essentie. Dit kan ook ons pad naar bevrijding en heelheid zijn, als we het willen. We hebben vastberadenheid nodig om ons te verbinden aan een regelmatige en kwalitatieve tijd van eenzaamheid in de woestijn, waar de Goddelijke Therapeut ons zou kunnen transformeren en heel maken. Onze levensherziening is niet slechts een verslag over ons leven en over ons ministerie, hoe eerlijk we ook zijn. Het is eerder een ontmoetingsplaats met de Geest die ons in staat stelt om ons leven te zien zoals God ons ziet. Ons 'broederlijk delen' is een echte ontmoetingsplek van hart tot hart. In de regelmatigheid van zo'n ontmoeting groeien we samen als zielebroeders - meer vertrouwd, eerlijk, intiem, waarheidlievend, minder veroordelend, pretentius en defensief, meer zorgzaam en toegewijd aan elkaars voortdurende groei als geliefde discipelen van Jezus van Nazareth geïnspireerd door Broeder Charles. Het getuigenis van de fraterniteit is voor mij een goede compagnon voor mijn roeping.

Kom, o Heilige Geest, kom

Sta mij toe een beetje te spreken over het komende Pinksterfeest. In de Handelingen van



de apostelen staat: *"Toen de tijd voor Pinksteren vervuld was, waren ze allemaal op één plek samen. En plotseling kwam er vanuit de hemel een geluid als een krachtige wind, en het vulde het hele huis waarin ze zich bevonden. Toen verschenen hun tongen als van vuur, die uiteengingen en tot rust kwamen op een ieder van hen. En ze werden allemaal vervuld met de Heilige*

Geest en begonnen in verschillende talen te spreken, zoals de geest hen in staat stelde om te verkondigen." (Handelingen 2,1-4)

Met respect voor onze bijbelexperts, in het bijzonder Emmanuel Asi, mag ik je uitnodigen om met mij deze tekst te bemediteren. Het lijkt erop dat de favoriete plek van de Heilige Geest deze is waar mensen elkaar ontmoeten als een internationale gemeenschap van vrienden, broeders (inclusief zusters), als gelovigen in de verrezen Christus. In de kern is een gemeenschap, anders dan een menigte, vastberaden op zoek naar oplossingen bij

elk lid om onophoudelijk te werken aan wat verenigt in plaats van wat verdeelt, bedachtzaam dat alles een geschenk is en dat er maar Eén Gever is. Hoewel we worstelen met verschillen (denk eraan, elke tijd is moeilijk) blijven wij ingroeien in en drinken aan de Bron die ons verenigt. Telkens wanneer we bidden: "Kom, o Heilige Geest, vernieuw het aanschijn van de aarde", bidden we voor wat Jezus de Hoge priester over de wereld droomt: "Vader, dat alles één kan zijn zoals jij en ik één zijn." (Johannes 17,21)

De Heilige Geest, de Gever van het Leven (zoals we belijden in de geloofsbelijdenis) bezielt oneindig, maakt mogelijk, transformeert en verzamelt de hele schepping, zodat ze het levend beeld van eenheid in de Drie-eenheid wordt, net als bij het begin (der schepping). De hele aarde, niet alleen de menselijke wereld dus, zoals paus Franciscus het graag noemt, wordt ons 'gemeenschappelijk thuis' waar het leven in al zijn vormen wordt vereerd als heilig en als een geschenk. Wanneer Paulus de gemeenschap in Filippi onderwijst "*om alle dingen onder Christus te plaatsen*" (2,10), is Christus het universele referentiepunt voor alles en niet alleen voor christenen. Mannen en vrouwen van de Geest zijn, is dan ook altijd werken aan wat insluit (verbindt), meer dan aan wat uitsluit, aan dialoog, aan universele broederschap met al wat er is.

Jezus' naam voor de Geest is de Voorspreker. Jezus beloofde de Advocaat die ons alles zal leren wat we moeten weten. In juridisch opzicht betekent 'voorspreker' een verdedigende advocaat.



De Geest is onze verdediging tegen de geest van de Boze die vandaag in onze wereld opereert, zowel in politieke als in, economische structuren, in interpersoonlijke, familiale of gemeenschappelijke relaties, zelfs in de subculturen binnen Kerk en religie. Hij is heel sluw en bedrieglijk, steeds vermomd als een goed of als een vergunning om in Gods naam kwaad te doen.

De tekst vertelt ons dat de komst van de onzichtbare geest de zichtbare vorm van tongen van vuur aanneemt, rustend op het hoofd van elk van de verzamelde apostelen. We bidden dat het vuur op ieder van ons rust "om onze harten van steen te veranderen in harten van vlees" en ons beter in staat te stellen om het goede van het kwade te onderscheiden. Moge het vuur van de Waarheid onze harten opnieuw aanwakkeren met een passie voor Jezus en voor het Koninkrijk. Het andere waarneembare beeld van de Heilige Geest is een sterke wind die de hele plaats vervult van degenen die er verzameld zijn. We bidden om die sterke wind die de harten en de instituten kan omvormen en transformeren die verhard zijn door onverschilligheid, geweld, haat, wrok en uitsluiting die alleen maar Gods schepping fragmenteren. Moge de Geest die een sterke Wind is, de ruimten van elk menselijk hart verbreden om de arme, de gemarginaliseerde en de vreemdeling in de familie van Gods geliefde kinderen te kunnen omvatten. Mogen onze fraterniteiten scholen van de Geest zijn zodat we - geïnspireerd door broeder Charles - gepassioneerde, maar zachte discipelen worden van Jezus van Nazareth in onze gewelddadige en gefragmenteerde wereld.

Broeder Charles, de Universele Broeder

Tot slot nog iets over broeder Charles. Begin dit jaar publiceerde Kleine Zuster Kathleen van Jezus een boek met dezelfde titel. Het bevat de belangrijkste thema's en ik houd van

de manier waarop ze beschreven. Heel erg bedankt, Kathleen. Zoals je al weet, dient broeder Charles - zijn leven, boodschap, intuïties - een belangrijke plaats in te nemen in onze voortdurende vorming als diocesane priesters. Het is dat wat ons kwalificeert. Hoe meer we hem kennen, hoe meer we Jezus, zijn Geliefde, kennen. Broeder Charles is niet alleen een icoon om vereerd te worden. Hij is een levende oproep, een tastbare persoon in ons diep verlangen om Jezus te volgen.



Over de roep om een universele broeder te zijn, noteert broeder Antoine Chatelard het volgende: "Het gaat er eerst om een broeder te zijn, voordat je denkt universeel te zijn." In het leven van broeder Charles gebeurde de intuïtie om een universele broeder te worden pas in oktober 1901, zoals Zr. Kathleen vertelt, nl. toen broeder Charles zich vestigde in Beni Abbes. Door de vrijgevigheid van zijn nicht Marie, was hij in staat om een stuk

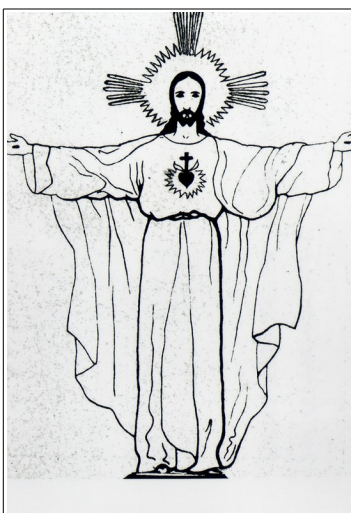
land te kopen strategisch gelegen halverwege tussen de ommuurde lokale dorpen en het Franse garnizoen. Hij bouwde, met de hulp van het Franse leger een kloostertje dat wordt afgebakend door rijen grote stenen. En dit is de sleutel: "Hijzelf zou er zelden buiten gaan, maar iedereen zou er kunnen binnen komen." Hij wilde in een context van conflicten waarbij veel tegengestelde partijen betrokken waren, een universele broeder zijn (p.16).

Dat was een moment van inzicht! De oproep om een universele broeder te zijn, is eerst en vooral de roeping om een broeder te zijn. Bij broeder Charles betekent broeder zijn te gaan staan tussen-in de veel tegengestelde partijen (niet zwart of wit maar grijs), in het midden (wat niet hetzelfde is als centraal te staan). Een broeder wordt ondergedompeld, geworteld, midden in de Werkelijkheid met al haar paradoxen, spanningen en ingewikkelde kruispunten en hij verlaat nooit zijn standplaats. Als hij er van weg gaat en van het midden af beweegt, wordt hij persoonlijk. Door één iemand te omhelzen, sluit hij de ander niet uit. Hij is niet een of andere heksenverzorger die geen concreet standpunt inneemt tegenover sociaal-politieke, economisch-culturele of zelfs kerkelijke kwesties.



Integendeel, hij is gegrond op wat er aan de hand is en hij staat in het midden van alles. Wanneer hij kiest voor de armen en de gemarginaliseerden, omvat hij de ook rijken. Juist

omdat hij midden in de dingen staat, kan hij alle dingen als universele broer omarmen. En het is pas dan, door dit evoluerende inzicht, dat broeder Charles zijn huis niet een 'hermitage' noemde waar je leeft onder een gesloten monastieke leefregel, maar een 'fraterniteit' waar iedereen zou kunnen komen en welkom is. Hij schilderde op het plafond van zijn fraterniteit het beeld van het Heilig Hart van Jezus wiens armen wijd open staan voor iedereen die komt. Zijn nabijheid met het Heilig Hart van Jezus leidt hem ertoe om Jezus Caritas te imiteren, de Universele Broeder bij uitstek, waarvan hij slechts een nederige getuige is die naar Jezus wijst.



Broeders, hartelijk dank voor je genereus geduld bij het lezen van mijn nogal lange brief. Ik blijf jou, jouw broederschappen en jouw bisdommen in mijn gebed gedenken, één land per keer. Bid alstublieft ook voor mij, je kleine dienstknecht-broeder.

Met mijn broederlijke omhelzing in Jezus Caritas,



Eric Lozada